

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch recht

<https://hdl.handle.net/1874/255941>

13

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH EN HEDENDAAGSCH RECHT

AAN DE

HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MACHTIGING VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

MR. H. P. G. QUACK,

GEWOON HOOGLEERAAR IN DE RECHTSGELEERDE FACULTEIT,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER RECHTSGELEERDE FACULTEIT,

TE VERDEDIGEN

op Dinsdag 15 December 1874, des namiddags ten 3 ure,

DOOR

GERARDUS HERMANUS EVERWIJN,

GEBOREN TE DALEM.

UTRECHT,

WED. F. HERFKENS & ZOON.

1874.

ET MILITARIA

GEDRUKT BIJ G. A. VAN HOFTEN, TE UTRECHT.

STELLINGEN.

I.

De verpanding van het pand bevat mede de verpanding der inschuld.

II.

De koper die den eigenaar buiten regterlijk vonnis de zaak heeft teruggegeven, kan van den verkooper vergoeding vragen.

III.

De Lex Aelia Sentia verbood de manumissio ter benadeeling der schuldeischers oorspronkelijk alleen bij testament.

IV.

Niettegenstaande L. 56 § 1 D. de fidej. (XLVI. 1) is aan te nemen dat de slaaf uit eene natuurlijke verbindtenis schuldeischer van zijnen heer kan zijn.

V.

De voogd die voor zijnen minderjarige, zonder volgens art. 463 B. W. gemagtigd te zijn, boedelscheiding vraagt, moet niet ontvankelijk verklaard worden.

VI.

De door den niet-eigenaar verleende noodweg wordt niet door verjaring verkregen.

VII.

De nietigheid van een testament kan door den schuldenaar of bezitter worden ingeroepen tegen den erfgenaam ex testamento, die van hem iets tot die nalatenschap behorende eischt.

VIII.

Eene verbindtenis om eene zaak die alléén ten aanzien van de soort bepaald is, te geven, is geene verbindtenis om te doen.

IX.

De schuldenaar die door den hoofdelijken schuld-
eischer gedagvaard, den anderen betaald heeft, is den
eischer slechts voor zijn aandeel gehouden.

X.

Wanneer twee erven aan denzelfden legataris zijn
gegeven en door deze making de legitime benadeeld
is, dan mag, wanneer ieder erf niet geschikt is voor
deeling, één echter tot voldoening van het legaat toe-
reikende is, de legataris geenszins beide erven behou-
den, en hetgeen aan de legitime benadeeld is, in geld
opleggen.

XI.

Wanneer een verkooper regt van reclame in het
faillissement heeft, heeft hij dat regt niet verloren, als
de waren door den kooper verkocht en geleverd, maar
vóór het faillissement weder in handen van den eersten
kooper zijn.

XII.

Wanneer de houder den wissel tijdig ter betaling
heeft aangeboden, en door overmagt belet wordt van non-
betaling te laten protesteren, verliest hij zijn regres niet.

XIII.

De betrokkene die den wisselbrief daags na den vervaldag betaalt, en hierdoor het protest staakt, is gehouden de reeds gemaakte kosten te voldoen.

XIV.

Bij niet nakoming van een gehomologeerd akkoord, hebben de schuldeischers alleen het regt om de uitbetaling der daarin vastgestelde procenten te vorderen.

XV.

Alle uitspraken van den voorzitter der Arr.-Regtbank, in kort geding gedaan, zijn beslissingen bij voorraad.

XVI.

Hij die des bewust van een valsch geschrift gebruik maakt, is wegens oplichting te straffen, wanneer de schrijver ter goeder trouw verkeerde.

XVII.

Ten onregte is in art. 301 C. P., 318 C. P. geene straf gesteld op het toedienen van zelfstandigheden die voor de gezondheid nadeelig zijn, noch in de Wet van 19 Mei 1829, S. B. n°. 35, zoo dit gratis geschied is.

XVIII.

De dienstbode die de hem toevertrouwde goederen verduistert, is niet wegens diefstal te straffen.

XIX.

Eene Jury is hier te lande niet verkieslijk.

XX.

De beklaagde aan wien het bevel des regters is beteekend om in persoon te verschijnen, verliest, zoo hij dit bevel niet nakomt, de bevoegdheid hem in art. 226 W. v. Sv. toegekend en kan bij verstek veroordeeld worden.

XXI.

Het Gemeentebestuur is bevoegd afstand te doen van eene naar art. 228 Gem. Wet verkregene verjaring.

XXII.

De incometax is wenschelijk.

XXIII.

De argumenten van CAREY tegen de grondrente-leer van RICARDO schijnen ons niet voldoende toe,

XXIV.

De dubbele standaard verdient afkeuring.

XXV.

Voor den bloei van den landbouw en voor de algemeene welvaart verdient klein-grondbezit aanbeveling.

